

UFO

unidentified flying objects

INFORMATION

NR 6 SEPTEMBER 1972

I detta nr bl.a:

**ÖPPET BREV
TILL
UFO-INTRESSERADE**

**UFO-BESÄTTNING
BESÖKTE
SVENSK LÄNKSTATION**

**DET FINNS
ETT SAMBAND
MELLAN UFO:s
OCH PSYKISKA
FENOMEN**

**ÄNTLIGEN
EN SERIÖS
FORSKARES SYN
PÅ UFO-FRÅGAN**

Länkstationen vid Trehörningsjö i nordöstra Ångermanland. Kvällen den 12 mars 1969 fick stationens föreståndare påhälsning av ett jättelikt UFO. Medan underliga små varelser besökte stationsbyggnaden, svävade farkosten i slutningen, som syns på bilden, i höjd med det utplanade området utanför huset. Se sidan 4!

UFO-INFORMATION

NR 6 1972 - ÅRGÅNG 4

UTKOMMER
MED
8 NR/ÅR

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen
Organ för riksorganisationen UFO-Sverige

I REDAKTIONEN

ANDERS LILJEGREN

Skandinaviska UFO-rapporter
Tfn. 011-18 82 81

CHRISTER HOLM

Utländska UFO-nyheter
Tfn. 0581-920 08

HÅKAN BLOMQVIST

Nytt inom riksorganisationen
Tfn. 0755-113 26

JAN LIND

Insändare, artiklar m.m.
Tfn. 0141-198 21

OLLE ÖHMAN

Bevakning av utländska publi-
kationer. Översättningar,
textbearbetning, redigering.
Tfn. 0340-308 44

LAYOUT

OLOW PETTERSON

UFO-INFORMATION

utges av Centralgruppen för
UFO-SVERIGE, Box 311,
591 03 Motala 3.

Ansvarig utgivare
CARL-AXEL JONZON
Tfn. 0141-701 91

Postgiro

8 43 25 - 0, C-A Jonzon

● Redaktionen välkomnar bidrag från läse-
kretsen, men förbehåller sig rätten att
redigera allt material.

● Tidskriften förespråkar ingen speciell
politisk, religiös eller filosofisk upp-
fattning. Uttalade åsikter och värdering-
ar skall i första hand tillskrivas res-
pektive författare, inte organisationen
som helhet.

● UFO-SVERIGE är en ideell samarbetsorga-
nisation för svenska UFO-grupper.

INNEHÅLLSFORTECKNING

Nu är det dags att börja forska seriöst	s. 1
Organisationsnytt	s. 3
UFO-besättning besökte svensk länkstation	s. 4
Ljusfenomen stannade bil vid Gäddtjärn	s. 8
Radioaktiva avtryck i Norge	s. 8
UFO "uppvaktade" bilister i Östsverige	s. 9
Tefat över Kristinehamn	s. 10
Iakttagelser den 13 augusti	s. 10
Forntida civilisation 240 meter under Ecuadors djungel	s. 11
Krononauter genom tidsvallen	s. 11
Natur - hur länge till?	s. 12
Det finns ett samband mellan UFOs och psykiska fenomen - hävdar engelsk expert	s. 13
Äntligen en seriös forskares syn på UFO-frågan	s. 15
Flying Object Agency	s. 20
Vår jord måste ha många dubbletter	s. 21

Artiklar o. d. i denna tidskrift får gärna återges om källan anges
och kontakt först tas med ansvarig utgivare.

Öppet brev till den UFO-intresserade:

NU ÄR DET DAGS ATT BÖRJA FORSKA SERIÖST

AV JACQUES VALLÉE

Dr Jacques Vallée är fransman men numera bosatt i USA, där han tjänstgör som rådgivare åt NASA i bl.a. det projekt som arbetar med Marskartorna. Han har gjort sig känd som en driven författare med flera succéer bakom sig, bland dem bestsellern "Anatomy of a phenomenon".

1946 kom den första vågen av UFOs in över Sverige, men ännu har vi inte lyckats få något tillfredsställande svar på de förbryllande frågor, som är förknippade med fenomenet UFO. Varje tolkningsförsök har strandat på två ytterlighetsteorier:

a) man har antagit att föremålen trots att de ser besynnerliga ut och beter sig på ett för oss egendomligt sätt likväl har ett "naturligt" ursprung.

b) det förmodas att fenomenen kontrolleras av intelligenser från världsrymden. Författaren Jacques Vallée tillbakavisar i ett öppet brev till UFO-entusiasterna båda åsikterna, när han finner dem stötande för tanken: den första, säger han, tar inte vederbörlig hänsyn till kända fakta; den andra utgör ett ytligt svar avsett att dölja vår okunnighet och motsvarar inte på något vis kriterierna på en vetenskaplig teori.

Konstruktiva teorier saknas ännu

Vallée lägger fram ett forskningsprogram på tio punkter vilket enligt hans mening bör vara ägnat åt att sakligt underbygga en framtida UFO-forskning.

-Nu är det dags för oss, betonar Vallée att inse, att det inte finns något som kan ersätta vetenskapen. Under drygt tjugio år har vi genom att den officiellt erkända forskningen ignorerat oss måst utveckla nya metoder, en egen terminologi samt upprätta ett datasamlande nät av rapportörer, som täcker hela vår jord.

Några av oss arbetar med historikers teknik, andra tar arkeologien, filosofien eller matematiken till utgångspunkt för sina resonemang. Allt detta enbart för att de känt att "någon måste ju göra det här".

-Nu kan vi se kritiskt på vårt verk, fortsätter författaren. Vi har kunnat arbeta utan det censurerande tryck, som överallt övas på den vetenskaplige forskaren, men å andra sidan har den vetenskapliga apparaten aldrig i full utsträckning stått till vårt förfogande. Det finns emellertid möjlighet för oss att i dag nå officiellt erkännande, men vi är fortfarande ur stånd att prestera en konstruktiv, bärande teori om de ufologiska fenomenen. De resultat vi nått är fragmentariska, och många rika fält ligger fortfarande öppna för utforskande.

Detta förhållande är typiskt för varje ny vetenskap, som påbörjas av entusiastiska amatörer. I ordet "amatör" ligger här intet nedsättande: inom luftfart, radioastronomi, elektromagnetism och raket-teknologi återfinns på det grundläggande stadiet många amatörer. Men det är viktigt att inse, att dessa pionjärer nått erkännande för sina insatser, endast tack vare att de förstått att integrera sina kunskaper i tidens vetenskapliga huvudströmmar.

Tio problem som måste lösas

-Jag tror att UFO-forskningen - låt vara att den är ofullkomlig - står just på samma punkt.

Det är alltså hög tid att inse, att vår vetenskap inte står i motsättning till vetenskapen i allmänhet. Vetenskapen tillhör oss alla. Allt vad den professionelle forskaren säger, behöver inte nödvändigtvis bära vetenskapens märke. Det motsatta förhållandet råder ofta i fråga om icke-vetenskapsmän. Tänk bara på Einstein, Edison, Tsiolkovski, Gramme eller bröderna Wright.

Många har hittills sett på vetenskapen med outsiders blickar, och alltför ofta har vi anklagat forskaren för bristande intresse och tröghet i fråga om UFO-fenomenen. Men eftersom vi i oändligt antal äger fakta i våra arkiv, är det också vår skyldighet att forska aktivt i dessa dokument.

Det finns ingen anledning att fråga om lov. Edison och bröderna Wright inväntade inte något speciellt tillstånd - de endast kände att nu skulle de sätta i gång - och gjorde det!

-Eftersom UFO-forskningen nu framstår som ett vetenskapligt område, öppet för studier har jag, säger författaren, sam-

manställt *tio* problem, vilka bör kunna lösas om man tillämpar sedvanliga vetenskapliga metoder. Det är väsentligt för den framtida UFO-forskningen, att just de här tio enkla frågorna får sitt svar. Vissa misstag i det förflutna vilar på att vi inte tillräckligt noggrant förberett och dokumenterat dessa problemställningar. Jag vill också understryka att ingen teori om UFO-fenomenen kan bli

Källa:

Flying Saucer Review vol. 12, nr 5 sept/okt 1966. Översättning och bearbetning av eng.: Olle Öhman.

annat än fantasier, om vi inte först finner en lösning på frågorna, som följer här:

1 Utveckla ett informationssystem för UFO-data, vilket möjliggör snabba, precisa fakta angående omständigheterna vid någon viss bestämd observation, som kan tjäna som utgångspunkt för statistiska studier och rapporter.

2 Förbättra rådande kodifierings- och klassifikationssystem för snabb registrering av observationer. Ge fallen ungefär lika stort textutrymme, så att efter några år ett kartotek med omkring 3.000 observationer - som kan avläsas maskinellt - står till buds.

3 Samla ett seriöst och uttömmande bibliografiskt material om iakttagelser av ovanliga himlafenomen offentliggjorda av vetenskapsmän under 1700-1900-talen.

4 Återge ordagrant och utan kommentar all annan information. Rapporter om UFO-fenomen som gjorts av lekmän skall återges i sträng tidsföljd för tiden före september 1939 - dvs. tiden före andra världskrigets utbrott.

5 Samla exakta redogörelser om "fientliga luftfarkoster" iakttagna över Tyskland och Stilla havet under andra världskriget. Den enda effektiva metoden i detta fall är att ta kontakt med krigsveteraner i alla länder.

6 Översätt och publicera i sträng tidsföljd alla tillgängliga rapporter om den skandinaviska vägen 1946, vilken är mycket lite känd.

7 Organisera ett nät av amatörstationer utrustade med kv-sändare som snabbt kan rapportera om märkliga luftfarkosters flygbana. Ett sådant nät kunde för övrigt spela en betydelsefull roll vid spårandet av meteoriter och satelliter. Om möjligt borde enkla inspelningsapparater stå till buds för att registrera elektromagnetiska störningar vars frekvensvariationer kan ha stor betydelse i samband med UFO-fenomenen.

8 Analysera kritiskt rapporterings- och frågeformulär sådana de föreligger i olika länder. Samla iakttagelser med bästa intervju teknik och träna hela arbetslag i denna teknik.

9 Studera de sociologiska mönster som är förbundna med UFO-fenomenen. Försök därigenom fastställa i vilken grad en känsla av fara eller panik uppträder i samband med UFO-aktivitet. Försök uppskatta den roll organiserade, ansvarsmedvetna UFO-grupper kan spela i sammanhanget ävensom myndigheternas roll i händelse av socialt onormala förlopp av denna art.

10 Reorganisera UFO-forskningen på det lokala planet i länder där den ligger nere. Gör upp en förteckning över ansvariga organisationer och tidskrifter, som visat sig ha en ärlig motivation och en seriöst inriktad, fackmässig inställning till observationsmaterialet.

UFO-forskaren har alltför länge hindrats i sin strävan att värdera fakta objektivt på grund av sina egna "smala" teorier och sin brist på realistisk inställning till saken. Han har överhopats av okritiskt accepterade rykten om UFOs som störtat och han har slösat mycken energi på fantasifulla betraktelser i

stället för att ägna sig åt konstruktivt analytiskt arbete.

Alltför vanlig har debatten troende - icke troende blivit, medan fenomenen fortfarande väntar på sin lösning. De måste studeras. Tio frågor väntar på sitt svar, innan någon förnuftig teori om UFO kan presenteras.

ORGANISATIONSNYTT

CAJ i TV:s sommarkväll

Den 30 juni medverkade UFO-Motalas ordförande Carl-Axel Jonzon i TV-programmet sommarkväll. Tyvärr blev inslaget alldeles för kort, och det avslutades av värdinnan med påståendet att FOA efter ingående undersökningar kommit fram till att flygande tefat icke existerar.

Vid det här laget borde alla känna till att FOA icke gjort några "ingående undersökningar" av UFO-frågan. FOA har inga anslag för UFO-forskning, och man gör heller inga ansträngningar för att få reda på vad som händer.

Varför fick "CAJ" inte svara på sista påståendet?

Tiotal medlemmar i UFO-Örebro

Genom positiva artiklar i lokalpressen samt PR genom det uppmärksammade Hjortkvarnsfallet har UFO-Örebro nu vuxit till ca 10 medlemmar. Föreningen startades den 9 januari i år med 3 medlemmar.

Livlig aktivitet i Jönköping

Föreningen som startades i januari 1972 med 4 medlemmar har nu genom att sprida flygblad och skriva insändare i lokalpressen expanderat till ca 20 medlemmar. Fritidsnämnden har ställt en lokal till förfogande där man träffas regelbundet. Föreningens mål är att öka kunskapen om och förståelsen för UFO-saken. Med bidrag från studiefrämjandet har man kunnat starta en studiecirkel i ufologi.

Stockholms UFO-Center ger ut tidning

Till ny ordförande har valts Tony Eckardt. Man har startat en egen medlems-tidning "SUFOC", vars första nummer gavs ut i juni. Föreningen kommer med början i höst att arbeta mera utåtriktat med information till allmänheten.

Nu 44 grupper i UFO-Sverige!

Senaste tillskotten till UFO-Sverige är följande grupper:

UFO-Anderstorp
UFO-Kristianstad
UFO-Visby

Detta ger sammanlagt 44 grupper anslutna till UFO-Sverige.

Snabbvarningssystem för UFO-rapporter

SUFOC som är UFO-Sveriges informations central försöker stödja alla UFO-grupper i deras PR-verksamhet. SUFOC tillhåller affischer, UFO-nålar, UFO-vykort etc.

Föreningen som nu har 40 medlemmar kommer i höst att bygga upp ett kontaktnät av grupper och intresserade i Södermanland. Detta nät skall också fungera som snabbvarningssystem för UFO-rapporter. Föreningen utger er egen medlemstidning UFO-Bulletinen.

Starta en UFO-grupp!

UFO-Sverige håller för närvarande på att bygga upp ett nät av grupper över hela landet. Vill du göra en insats för den viktiga UFO-frågan? Starta då en UFO-grupp i din egen hemtrakt! Du kommer att få vara med om ett intressant och inspirerande arbete.

För vidare information kontakta

Carl-Axel Jonzon
Tel. 0141/70191

UFO-BESÄTTNING BESÖKTE SVENSK LÄNKSTATION

Länkstationsföreståndare Kjell Näslund

Några kilometer norr om Trehörningsjö i nordöstra Ångermanland ligger en länkstation för TV och telefoni. Kjell Näslund, som är föreståndare vid stationen, har för Ragnar Söderberg i UFO-Örnsköldsvik berättat om den märkliga upplevelse han hade en kväll i mitten av mars 1969.

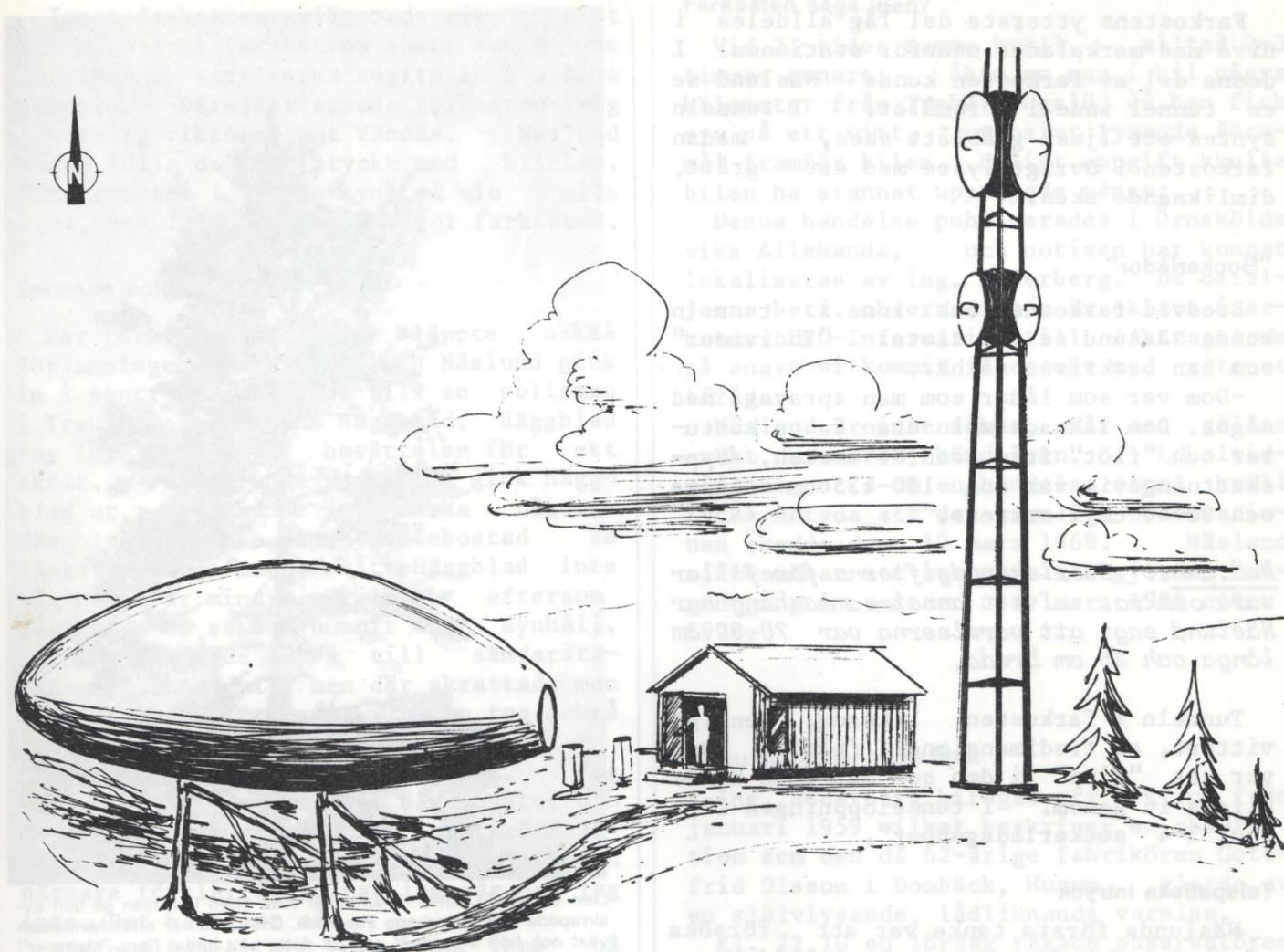
Ingenjör Söderbergs undersökning av fallet har kompletterats med den intervju Carl-Axel Jonzon gjorde med Näslund i juni detta år. UFO-Information publicerar här de uppgifter som hittills framkommit i händelsen.

Kjell Näslund är till yrket chaufför och samtidigt föreståndare för radio-TV-länken. Han är den drivande kraften i samhällets utomordentliga fritidsverksamhet med sommar- och vinterstugor, badplatser och nöjesetablissemang. Näslund är också ivrig friluftsmänniska och deltog i "Vätternrundan" 1972, då Carl-Axel Jonzon i UFO-Motala fick tillfälle till en intervju.

Näslund är således en i alla avseenden trovärdig och i bygden respekterad man som knappast torde hänge sig åt fria fantasier. Före upplevelsen har han inte varit i kontakt med UFO-litteratur. Han har "hållit tyst" i tre år, eftersom hans berättelse från början mottogs som skämt eller lögn.

Det var på kvällen den 12 mars 1969 som Näslund åkte upp till länkstationen för att börja sin tjänstgöring kl. 18.00.

-När jag kom upp till stationen gjorde jag min vanliga rutinkontroll och fann, att allt var i sin ordning. Jag satte mig

Den norske UFO-forskaren Knut Aasheim besökte nyligen Motala och gjorde då denna teckning baserad på vittnets berättelse. Observera att själva farkosten är underdimensionerad i förhållande till andra detaljer i teckningen.

i pentryt för att läsa den kvällstidning jag hade med mig.

Störningar

-Plötsligt kom där larmen - det ena efter det andra. Jag trodde det var "fading" på gång så jag "kvitterade" larmen. Larmen återkom tre-fyra gånger, ja kanske fler.

Red.anm.: Om något inträffar som gör att stationen inte fungerar normalt, utlöser elektriska reläer ett summertonslarm. "Fading" är ett fackuttryck för ovanligt starka variationer i effekten hos en sändare. "Kvittera" innebär att koppla ifrån larmanordningarna och återställa stationen till normal funktion.

-Föll alltihop ur, eller var det bara TV-länkarna?

-Nej, vi hade både telefoni och TV, och

allt var formligen rött. Jag gick ut ett slag och konstaterade, att det var klart och kallt väder (minus 20-25°) och norrsken. Sedan gick jag in igen och varskodde sändarvakten på Sundsvalls-stationen att jag hade störningar.

-Hade man störningar i Sundsvall också?

-Ja, periodiskt. Jag vet inte säkert, hur länge de här larmen pågick, men omkring 18.30 var det som om någon sa till mig att "Nu ska du gå ut!" Det var som om jag fick en impuls på något vis...

Jättelik farkost

Näslund gick fram till dörren, öppnade den och tittade ut. Där möttes han av en fantastisk syn. Cirka 15 meter från stationsbyggnaden, i en kalhuggen dalsänka med enstaka träd och lägre vegetation, låg en jättelik farkost. Näslund uppskattade farkostens diameter till 150 m. Farkosten fyllde upp dalgången nedanför stationshuset.

Farkostens yttersta del låg alldeles i nivå med markplanet utanför stationen. I denna del av farkosten kunde Näslund se en tunnel inne i föremålet. I tunneln syntes ett ljust gråblått sken, medan farkosten i övrigt lyste med ett grått, dimliknande sken.

"Sockerlådor"

Bredvid farkosten och inne i tunneln kunde Näslund se ett tiotal "individer" som han beskriver så här:

-Dom var som lådor som man sprayat med något. Dom liknade moln utan fasta konturer och "flöt" fram ovanför marken. Uppskattningsvis var dom 130-135 cm långa och 30-40 cm i omkrets."

Red. anm.: Storleksuppgifterna förefaller vara osäkra. I ett annat sammanhang har Näslund sagt att varelserna var 70-80 cm långa och 25 cm breda.

Tunneln i farkosten liknade, enligt vittnet, en tredimensionell film. "Det var ett "djup" i den som man inte kunde blicka in genom." I tunnelöppningen flöt dock 3-4 "sockerlådsgubbar".

Telepatiska intryck

Näslunds första tanke var att försöka nå en telefon för att varsko polisen om det inträffade. Han skulle gå in igen, då han upptäckte att han inte kunde.

-Det var bara en känsla jag fick, att här skulle jag stå och hålla upp dörren åt dom. Jag kom inte ur fläcken. Jag fick bara stå där och bevittna allt.

-Det var 7-8 varelser som "flöt" in i länkstationen, och dom passerade mig på bara några decimeters avstånd. Jag försökte röra vid dem, men det gick inte. Någon kraft höll mig tillbaka.

-Jag fick en underlig förnimmelse av att det fanns varelser inne i det fyrkantiga höljet och att de ville skydda sig mot insyn. Samtidigt kom en känsla över mig att jag skulle vara lugn, eftersom de inte var farliga."

-Kände du det, eller hörde du det på något sätt inne i huvudet?

-Jag kan inte förklara det på annat sätt än som en känsla. Det var ingen röst i huvudet på mig.

De lådliknande varelserna rörde sig inte särskilt fort. De flöt fram i ungefär samma takt som då en människa går. De åstadkom ingen rörelse och saknade armar och ben. Näslund kunde inte höra något ljud då de gick, ej heller kände han någon lukt av ovanligt slag.

Den avkapade tallen. I jämnhöjd med pilen kan man se den avskrapade och förtorkade stammen. Grenarna har efter händelsen växt och böjt sig uppåt och på detta sätt bildat flera "stammar" — ett vanligt fenomen hos tallar som brutits.

"Susade som ett ställverk"

Vittnet uppskattar farkostens höjd till 5-6 meter. Nedre delen av farkosten såg han dock inte, eftersom denna skymdes i dalsänkan utanför stationen.

Farkostens konturer var lika dimmiga som de lådliknande varelsernas. Näslund:

-Det lyste från farkosten, som då det dallrar i luften av värme som frigörs i en kall omgivning. Farkosten susade som ett ställverk. Det var det enda ljud jag hörde.

-Jag var så påverkad av de där varelserna, att jag inte hade någon fri vilja. Jag kände det som om jag blev styrd av dessa individer.

-Uppskattningsvis uppehöll dom sig där fem eller tio minuter. Tiden kan diskuteras, men längre var det nog inte.

Red. anm.: Näslund uppger att han hela tiden var fullt medveten om händelseförloppet, dock oförmögen att företa sig något av egen vilja. Näslund uppger vidare, att han inte märkte något fel på sitt armbandsur vare sig under eller efter händelsen.

Innan farkosten avlägsnade sig, slöt sig tunneln i farkostens spets sedan de lådliknande varelserna sugits in i själva tunneln. Därefter susade farkosten iväg i nordlig riktning mot Vännäs. Näslund kunde följa den ett stycke med blicken. Sändarmasten i Vännäs syns på nio mils håll, och i den riktningen for farkosten.

Larmade polis

När farkosten försvann släppte också förslamningen omedelbart, och Näslund gick in i pentryt och ringde till en polisman i Trehörningsjö, Hans Häggblad. Häggblad tog inte Näslunds berättelse för ett skämt. På Näslunds uppmaning gick Häggblad ut, men kunde inte märka något. Häggblad kan från sin tjänstebostad se länkstationens mast. Att Häggblad inte såg något är mindre märkligt, eftersom farkosten då säkert hunnit utom synhåll.

Näslund ringde också till sändarstationen i Sundsvall, men där skrattade man bara åt hans vittnesmål. Han tog också telefonkontakt med sin hustru.

-Alla undrade om jag var nykter. Jag vill betona, att jag var både nykter och i psykisk balans. Jag var inte trött eller på annat sätt indisponerad. Någon närmare förklaring på vad jag såg har jag inte. Det bara var så.

Näslund uppger att ingenting inne på stationen var rört, när han kom in igen. Ej heller blev det några nya störningar i länkstationens funktion den kvällen.

Brutna träd

-Jag åkte upp dagen därpå, för att se om det fanns några lämningar eller märken efter farkosten, men marken var hård med skare. Det enda tydliga var att en tall, som stack upp över den i övrigt sparsamma vegetationen av små lövträd, hade fått sin övre del av kronan avskuren."

-Var tallen grov?

-Den var väl tre tum i toppen. Den var avbruten på samma höjd som marknivån utanför stationshuset.

-Då har tydligen farkosten inte varit nere vid markytan (i dalsänkan) utan legat parallellt med den övre marknivån?

-Ja, just det. Jag skulle tippa att det är en nivåskillnad på omkring 15 meter. Det är ganska brant i slutningen där.

Red. anm.: Vid en fältundersökning på platsen fann ing. Söderberg, att även två björkar var skadade i toppen. Dessa står alldeles intill tallen och har skadats på samma höjd som denna.

Farkosten sågs igen?

Vid 21-tiden samma kväll, alltså 2-3 timmar senare, åkte en man i bil några kilometer från Trehörningsjö, då han fick syn på ett vitt, intensivt lysande föremål framför bilen. Enligt uppgift skulle bilen ha stannat upprepade gånger.

Denna händelse publicerades i Örnsköldsviks Allehanda, och notisen har kunnat lokaliseras av ing. Söderberg. Då detaljerna betr. observationen är oklara återkommer UFO-Information till iakttagelsen så snart vi kommit i kontakt med vittnet ifråga.

Näslund är inte säker, när det gäller exakt datum för händelsen. Lokaltidningens notis om en händelse samma kväll tycks antyda att den ovanliga observationen skedde den 12 mars 1969. Näslund själv menar att iakttagelsen gjordes "någon gång i mitten av mars 1969 eller 1970."

Ännu en lådliknande figur

Ing. Söderberg bifogar ett urklipp från januari 1959 vilket beskriver en observation som den då 62-åriga fabrikören Gottfrid Olsson i Dombäck, Husum, gjorde av en självlysande, lådliknande varelse.

Kl. 22.10 en lördag råkade observatören titta ut genom fönstret och fick då se ett lysande föremål, i en människas storlek, stående vid Riks-13.

-Föremålet var ingen vanlig människa, men ändå på något sätt påminnande om en sådan. Det var ungefär av en människas längd och bredd, själva skulderpartiet var klart markerat och likaså nedre delen av kroppen, som emellertid hade raka och kantiga linjer, ungefär som en låda. Själva "huvudet" var i motsats till kroppen i övrigt något diffust till konturerna och mera "grumligt". Föremålet stod alldeles stilla hela tiden (3-4 minuter) och utstrålade ett kraftigt rödvitt sken med undantag för en lodrät, blåfärgad mittrand."

Plötsligt såg han, hur det blixtrade till och "föremålet" var borta. -Jag hann aldrig se vart det for, det var bara försvunnet, sade Gottfrid Olsson till Örnsköldsvik Allehanda.

Undersökning och bearbetning:

Ragnar Söderberg (intervjuer, fältforskning och fotografier)

Carl-Axel Jonzon (intervju)

Jan Ove Sundberg (bearbetning)

Anders Liljegren (slutbearbetning)

LUSFENOMEN STANNADE BIL VID GÄDDTJÄRN

Tidningen Nya Norrland skrev den 3 augusti om ett "bilstopp", som inträffade den 1 augusti vid Gäddtjärn uppe i Fiskjaskogarna, några mil från Kramfors centrum.

Vittnet, en 32-årig Kramforsbo som vill vara anonym, hade vid 21-tiden på tisdagen tillsammans med en kvinnlig bekant gjort en biltur upp mot Gäddtjärn. Det rådde uppehållsväder, men dimma var i analkande. Över tjärnen låg redan tunna dimslöjor.

-Vi hade tänkt åka fram till vändplatsen vid tjärnens bortre ända. Plötsligt började det blåsa kraftigt och det förut lugna vattnet piskades upp våldsamt.

-Ungefär samtidigt lystes vattnet och omgivningen upp av ett spöklikt vitt och blåaktigt sken och bilmotorn stannade. Jag gjorde krampaktiga försök att starta motorn på nytt och trampade gasen i botten. Ingenting hjälpte dock. Motorn förblev tyst.

Hur länge fenomenet varade kunde Kramforsbon inte redogöra för. Kanske en till två minuter, möjligen längre. Men lika hastigt som det uppenbarats sig, lika hastigt drog det bort. Vattnet låg ånyo stilla och skymningen föll.

Samtidigt startade också motorn villigt igen, som om ingenting inträffat.

-Det var överkligt, kusligt och skrämmande, säger Kramforsbon. Jag har aldrig upplevt något liknande och kommer nog heller inte att få vara med om det någon mer gång,

UFO-Information har varit i kontakt med Nya Norrlands redaktion i Kramfors, där man uppger att mannen uttryckt önskan att inte bli kontaktad med anledning av observationen. Vår kontaktman i Örnsköldsvik kommer emellertid, att med tidningens medverkan försöka tillsända vittnet ett av våra frågeformulär för UFO-observationer.

Källa: Nya Norrland den 3 augusti.

RADIOAKTIVA AVTRYCK PÅ Ö I NORGE

Ön Kjøløy i Namsenfjorden i Trøndelag (mellersta Norge) har den senaste tiden stått i centrum för det ufologiska intresset i Norge.

I mitten av juni upptäckte en av öns sommarstugeägare, Ola Dahl från Bangsund, en rad märkliga avtryck vid ett besök på ön. Han säger, förbryllad:

-Jag förstår ingenting. Vi var på platsen under pingsten, men då fanns inte spåren där. Ingen båt kan frakta så tunga föremål, som det måste vara frågan om här, så långt upp på land. Det är omöjligt. Högsta vattenståndet i närheten av avtrycken kan inte vara mer än knappt en meter. På land kan man inte heller transportera något, som är så tungt, att det kan orsaka sådana här avtryck.

De flesta avtrycken är trekantiga, ett fåtal är runda. Det rör sig om många inom ett begränsat område. Kratrarna är flera meter i diameter och upp till 30 centimeter djupa. De är hårda som sten på botten. Det är tydligt, att markskiktet har pressats ner och utåt-uppåt vid sidorna, och att detta måste ha gjorts av mycket tunga föremål.

Spåren upptäcktes en söndag. På fredagskvällen hade man haft starka störningar på TV-mottagningen i Bangsund. Till slut föll platsens transformator ur. På lördagsmorgonen fungerade den igen, trots att felet inte rapporterats och således inte heller åtgärdats.

Norsk UFO-Center i Trondheim har tagit jordprover från platsen, som analyserats av experter på Norges Tekniska Högskola. Enligt pressen innehåller proverna "främmande radioaktiva partiklar" som ger utslag på mätinstrumenten, om än svaga.

-Den svaga strålningen kan förklaras med att mätningarna gjorts så pass sent, säger Kolbjørn Stenødegård, ordförande i Norsk UFO-Center.

Källor: Verdens Gang den 29/6 och 6/7.
Kredit: Knut AAsheim, Bøn, Norge.

UFO "UPPVAKTADE" BILISTER I ÖSTSVERIGE

något liknande redan i april. Genom förmedling av SN:s redaktion har UFO-Information kunnat kontakta vittnet ifråga, metallarbetaren Sven Närholm från Nävekvärn.

Den 13 april, omkring kl. 22.15, var Närholm i bil på väg hem till Nävekvärn från sitt skiftarbete vid Oxelösunds järnverk. Närholm var ensam i bilen. Vid Lövsta handel fick han syn på ett föremål, som sedan följde honom nästan hela vägen hem till Nävekvärn, en sträcka på cirka två mil.

Föremålet beskrivs som ovalt med skarpt markerade konturer. Närholm uppger att det hade en färg som han aldrig tidigare sett - det var blå-grönaktigt. Det utstrålade ett mycket skarpt sken, som dock inte var bländande.

Närholm uppger vidare, att objektet vid vissa tillfällen var bara något tiotal meter från bilen och han uppskattar dess diameter till cirka en meter.

Föremålet flög omväxlande på vänster och höger sida om bilen. Närholm vevade ned rutan och saktade ned farten för att kontrollera, att det han såg inte var en reflex i rutan. När han saktade in gjorde föremålet detsamma. Det höll hela tiden samma hastighet som Närholm, dvs. i *genomsnitt* 80-90 km/tim.

Vid ett tillfälle mötte Närholm en mopedist. Denne bör ha haft goda möjligheter att också se det lysande föremålet, men tyvärr torde utsikterna vara små att komma i kontakt med mopedisten. Några bilar säger sig Närholm inte ha mött eller blivit omkörd av.

Vittnet brukar alltid ha radions program tre på under hemfärden från arbetet, och så var fallet även denna kväll. Under de cirka 15 minuter föremålet var i sikte, märkte han störningar i form av "pip och gnissel". Närholm kom att tänka på detta först efter händelsen och satte det då i samband med observationen.

Underligt nog upprepades händelseförloppet dagen därpå. När Närholm, vid samma tidpunkt som föregående kväll, kom fram till Lövsta handel, stod föremålet där och "väntade" på honom. Föremålet uppträdde sedan exakt likadant som kvällen innan.

-Jag tyckte det var olustigt, speciellt andra kvällen, säger Närholm. När jag fick se det, var det som att jag ryste till.

Källor: Södermanlands Nyheter den 27 och 29 juni, frågeformulär samt telefonintervju den 14 augusti.

Södermanlands Nyheter publicerade i slutet av juni vittnesberättelser från två bilister, som blivit "förföljda" av okända föremål i närheten av Lövsta handel på sträckan Nyköping-Nävekvärn.

Den första vittnesuppgiften publicerades den 27 juni. Samma dag kontaktade UFO-Information SN:s redaktion, men där hade man redan glömt bort observatörens namn. Av denna anledning kan vi här endast redogöra för vad som framkom i tidningsartikeln.

Strax efter midnatt natten till måndagen den 26 juni var den anonyme bilisten på väg mellan Nyköping och Tunaberg. I närheten av Lövsta handel dök ett oidentifierat flygande föremål ned emot bilen och följde denna utmed vägen på endast någon meters höjd över marken.

-Jag var faktiskt beredd att vända tillbaka till Nyköping, därför att jag var rädd för att kollidera med det okända föremålet. Då ökade det plötsligt farten och försvann lika hastigt som det hade dykt upp. Det flög fram för att s.a.s. kontrollera bilen och efter att ha följt efter en stund gav det sig iväg.

-Jag tittade i flera fönster på bilen för att vara säker på att det inte var en reflex i rutan. Det var månljust vid den aktuella tidpunkten, men det jag såg var inte något återsken av månljuset, berättar vår uppgiftslämnare.

Föremålet beskrivs som en "orange-färgad svävarfarkost med gröna eller blå strimor, samt utrustad med en för".

Så långt SN:s artikel. Två dagar senare publicerade samma tidning en bekräftande iakttagelse från en man som varit med om

TEFAT ÖVER KRISTINEHAMN

IAKTTAGELSER DEN 13 AUGUSTI

Fredagen den 4 augusti observerade Arvid Andersson från Rudskoga nära Kristinehamn ett föremål, som han beskrev som ett tefat med kanter.

Det var vid 15-tiden på eftermiddagen, som han, under höbärgning vid Bjurvik, först såg en vit fläck röra sig tämligen snabbt över himlen. Liggande på rygg i ett hölass följde han tefatets färd.

-Det var mycket egendomligt. Jag såg det mycket tydligt. Mitt på tefatet fanns en upphöjning, som en kupol, på vilken små gluggar syntes. Det glänste som silver i solen och gick med stor hastighet. Jag såg föremålet i ett par minuter innan det försvann, säger Arvid Andersson.

Källa: Nya Wermlands-Tidningen den 7 aug.

STIGANDE UFO-FREKVENNS

Under perioden 19/6 - 14/8 har följande observationer gjorts:

- 26/6 Bilist förföljd mellan Nyköping och Tunaberg.
- 21/7 Himlafenomen av "återkommande art" över Åtvidaberg.
- 1/8 Bilstopp vid Gäddtjärn, Kramfors.
- 4/8 Kristinehamn
- 13/8 Gällivare/Malmberget

Allt tyder på att UFO-aktiviteten nu har återgått till en mer normal frekvens efter den låga frekvensen under maj-juli.

Söndagen den 13 augusti gjordes flera observationer på olika håll i landet. Mest omskriven har den lysande triangeln varit över Gällivare/Malmberget och andra platser i Lappland.

Den vita triangeln, "rödglödgd" i kanterna, sågs enligt NSD av tusentals personer, då det under 3-4 timmars tid sakta rörde sig över himlen i väst-östlig riktning.

Trafikledare Eno Malmroos vid Gällivare flygplats säger:

-Vad som gjorde mig intresserad var att den inte följde vindhastigheten. Vinden var ibland uppe i tio knop medan farkosten rörde sig i molnbasen betydligt sakta, stannade upp ibland för att sedan återigen skjuta fart.

-Den uppträdde precis som om den bromsades upp ibland, men då molnen försvann såg jag att den stod praktiskt taget stilla. Mycket märkligt. Höjden var cirka 1.000 meter och den gick i riktning väst-öst.

Det är förvånande att föremålet inte upptäcktes av radarstationen i Boden. Fallet tycks vara en exakt parallell till iakttagelsen över Härnösand/Östersundstrakten den 21 juni 1970 (se UI nr. 6-7 1970), vilket också understryks av de fotografier som pressen publicerat i samband med de båda händelserna.

Samma kväll, vid 18-tiden, såg också ett antal vittnen på olika platser i Dalarna och andra delar av Mellansverige ett himlafenomen som uppvisar stora likheter med bolidfenomen eller en satellitstörtning.

Källor: NSD och Norrbottens-Kuriren den 15 augusti,

Källor: NSD och Norrbottens-Kuriren den 15 augusti, Dala-Demokraten den 14 augusti.

**Fantastisk
arkeologisk upptäckt:**

FORNTIDA CIVILISATION 240 M. UNDER ECUADORS DJUNGEL

En argentinsk arkeolog har hittat ett omfattande system av gångar med ett konferensrum och ett "bibliotek" 240 meter under Ecuadors djungel.

Den kvadratiskt utskurna ingången till den nyupptäckta underjordiska världen ligger nära floden Santiago. 240 m. under marken stöter man på den första grottan varifrån rätvinkliga gångar leder till olika rum.

Gångarna har glattpolerade tak och väggar och där finns ventilationsschakt med jämna mellanrum.

En av gångarna leder till en jättelik "konferenssal". Denna mäter 110 gånger 130 meter. I mitten står ett stort konferensbord. Detta är varken tillverkat av trä, metall eller sten, utan gjort av något okänt material som är tungt och hårt som stål. Samma material har också använts i en slags zoologisk trädgård där alla möjliga djurarter-även utdöda- finns utställda.

I "biblioteket" finns tusentals tunna metallplattor med figurer och något som liknar EDB-tecken. På en metallplatta finns en bild av en elefant. Elefanten dog ut för cirka 12.000 år sedan i Sydamerika.

Den schweiziske författaren och amatörarkeologen Erich von Dänicken kommer att utge en bok om den märkliga upptäckten, som stöder hans teorier om att jorden genom årtusendena besökts av civilisationer från världsrymden.

- I och med det här tunnelsystemet har vi nu upptäckt ting som inte kan bortförklaras. För min egen del är jag nöjd om jag kan ge mitt stöd till en närmare undersökning. Själv är jag inte tillräckligt skicklig för att hitta lösningen. Jag kan bara beskriva vad jag sett, säger von Dänicken.

Källa: *Naestved Tidende*, 5.8.72. Kredit: Willy Wegner. Referat: B.A.L.

Hisnande framtidsperspektiv:

KRONONAUTER GENOM TIDSVALLEN

I von Dänickens fotspår går den västtyske populärvetenskaplige författaren Gerhard R. Steinhäuser, vars bok nyligen utkommit i dansk översättning under titeln "Ud over tid og rum" (Strubes förlag).

Steinhäuser tar liksom von Dänicken upp tanken på att jorden besökts av rymdcivilisationer med högt utvecklad teknologi. Han tycker sig i gamla egyptiska symboler och teckningar kunna igenkänna högsämningsisalatorer, energimaskiner och kraftstationer.

Steinhäuser menar att en gång i framtiden skall dagens materiella världsbild förefalla lika naiv som medeltidens tro på pannkaksjorden. Den påtagliga världen är inte så verklig som vi tror. Den är, som en gång Einstein framhöll, energi och vibrationer sammanlänkade enligt ännu oupptäckta lagar.

Vårt liv kan liknas vid en filmsekvens. Hela handlingsförloppet existerar samtidigt på filmreman, men vi upplever bara den utveckling som exponeras i samma stund som allting sker. Först när vi lärt oss att se bort från de nuvarande rymd- och tidslagarna kan vi förstå livet i ett längre och djupare perspektiv.

Steinhäuser tror att framtidens rymdfarare - han använder uttrycket krononauter - kommer att kunna färdas både genom rymd, tid och andra dimensioner. Framtidens forskare kommer att experimentera både med rymdresor genom tidsvallen och med resor i tiden utan förflyttning i rymden.

Med sådana tidsresor arbetar bl.a. professor Feinberg vid Columbia-universitetet i New York. En stationär maskin startar och försvinner, men för besättningen förefaller den stå kvar orörlig för att sedan dyka upp i en annan tidsålder. Redan 1895 beskrev historikern och författaren H.G.Wells en sådan "tidsmaskin" och en filmatiserad version av hans framtidsroman gick nyligen i svensk TV.

Källa: *Norrköpings Tidningar*, 14.8.72. Referat: B.A.L.

NATUR

HUR LÄNGE TILL?

Solen håller på att gå ned. Dess strålar kastar lustiga skuggor över alla de byggnader och träd jag passerar på min vandring. Min vandring från vad? Från jäktet? Från stressen, kanske, eller från den jag håller kär? Bakom min rygg, där finns allt: röken, stressen, smutsen, bullret. Alla accepterar det. De måste det, för att de skall kunna överleva. Jag lämnar det. Bort från smutsiga fabriker, med allt vad de producerar. Jag ökar takten på mina steg.

På avstånd hör jag hästarnas gnäggningar, svinens glada nöffanden, gammeltuppens muntra "kuckeli-ku". Och från den gröna ängen, bredvid lantgården, uppfattar mitt öra kornas muanden.

Detta är en idyll. En av de få som finns kvar, sedan industrialism och mekanisering svept fram genom världen. Hur länge

får denna plats fortsätta att vara idyll? Tills någon kommunalpamp säger, att här skall det ligga en sopstation? Tills någon nämner att platsen är idealisk för ett flygfält? Hur länge dröjer det? Är det bara till att vänta? Vänta på ödet? Ödet som i många fall resulterar i döden, eller några rum i skuggan, högt ovanför en bakgård, i en trist förort, där allt är grå betong.

Du lantbrukare har haft det bra. Åtminstone en del av ditt liv har du fått leva granne med naturen. Långt ifrån allt jäktande och bullrande.

Solen skymms bakom ett berg, och det blir kallare. Jag tar på mig min jacka, som jag under vandringen hållit i handen. Vänder mig sakta om och skymtar stadens ljus långt bakom mig. Stadens eller helvetets ljus? Frågan står öppen.

Träden med all deras grönska står i givakt för mig, när jag går vägen fram. Gruset nästan yr kring mina skor. En ensam uggla "hoar" till och får gensvar av andra fåglar. Skogen, med alla dess träd, står där så majestätisk framför mig. En underbar syn för ögat!

Tanken styr alla de faror, som lurar i skogen. Inom mig bubblar hemska minnesbilder upp. Sådana saker som jag hört berättas om i barndomen. Alla sagoväsen, med tomtarna i spetsen spelar revy framför ögonen. Jag andas in den rena och uppiggande skogsluften. Detta är livet! Hur länge kommer det att bestå? Hur länge kommer träden att stå där de står, oförärvade?

Träden speglar sig i skogssjön. Denna ännu ej förstörda sjö. Vassen står vid strandkanten så ståtligt och vajar för vinden. Solen har gått ned. På en gång blir allt tyst. Så underligt tyst. Fåglarna har slutat konversera med varandra. Då och då bryts tystnaden av en uggla som hoar till. Allt är så lugnt, så sagolikt. Det är fantastiskt! Vattnet ligger blankt som en spegel. Änderna, som för en stund sedan i maklig fart simmade förbi, syns nu ej mer.

Månen är på uppgång. Dess sken ger en lätt spöklik bild av livet i skogen. Alltid, så länge jorden existerat, har solen och månen växelvis gått upp för att sprida ljus. Det maskineriet fungerar alltid. En av de få saker som gör det. Allt som är uppbyggt av människohand kan sluta att fungera men aldrig naturens egna verk.

Frågan återstår: hur länge kommer detta stycke natur att fortsätta det mönstret det en gång skapats till?

Stefan Berndtsson

DET FINNS ETT SAMBAND MELLAN UFO:s OCH PSYKISKA FENOMEN

Hävdar engelsk expert

Efter att ha ägnat mer än hälften av sitt liv - eller drygt tjugo år - åt utforskandet av UFO-företeelser och därmed sammanhängande problem tycker kapten Ivar Mackay, som står i spetsen för sällskapet för Brittisk UFO-forskning, att han kan skönja ett klart samband mellan UFOs och psykiska fenomen. Likheterna är slående mellan dessa företeelser hävdar han.

Nya infallsvinklar med utgångspunkt i de ockulta fenomenen kan visa sig ge lön för mödan, menar den brittiske UFO-forskaren. I de riktlinjer han drar upp för ett kommande studium av UFO-gåtan säger han bl.a. om ockultismen:

-Det är här fråga om en forskningsupp-
gift, som rör tillstånd och lagar gällan-
de för andra nivåer av materia eller med-
vetande samt deras inverkan på oss och
våra existensvillkor.

Några vetenskapsmän förutsätter redan enligt Mackay andra livsformer, som döpts till "parallella världar". Han går till angrepp mot blinda UFO-fanatiker, vilka går till överdrifter, något som kan leda till att UFO-fantasten drages över till ett "negativt" plan. Detta i sin tur kan leda till övertro på den egna förmågan och ett slags självförgudning.

Detta är ingenting för medier!

Han varnar för att låta medier blanda sig i undersökningarna med mindre detta rekommenderas av erfarna och ansvarsmedvetna personer. Det är enligt hans mening ytterst få medier som kan vara till hjälp i sådana situationer. Deras medverkan kan i stället ge upphov till problem.

Mackay antyder, att det finns relationer mellan UFO-företeelser och psykiska fenomen. Bl.a. nämner han det temperaturfall, som i sällsynta fall uppträder när människor låter utsätta sig för "spökerier".

Levitation är ett annat välbekant psykiskt fenomen, påvisat bland många andra av medierna Jack Webber och Colin Evans. Mellan detta slags manifestation och den kraft som får ett UFO att stiga rakt upp i luften eller hålla sig svävande finns en direkt linje. Denna kraft har visat sig kunna lyfta bilar och andra föremål samt därefter sätta ned dem igen. Vissa iakttagare av UFOs har rapporterat en liknande känsla av att lyftas upp eller sugas mot det iakttagna föremålet.

Tvärs igenom fast materia

Då och då berättas om UFOs som kommer "ur ingenting" - materialiserar sig och därefter långsamt försvinner. Detta är en ligt Mackay fall av materialisation. Slag och buller/bultningar (poltergeist-fenomen), som ej kan härledas från en synlig eller fysisk källa är andra indikationer,

som Mackay tar som intäkt för sina teorier. En annan kategori företeelser kännetecknas av UFOs, som tycks förbli helt opåverkade av fysiska krafter och lagar.

Mackay hänvisar till UFOs uppträdande på himlavalvet: små ljuspunkter växer och övergår till massiva föremål, som återigen krymter till knapphålsliknande storlek för att därefter försvinna. Sådana iakttagelser erinrar enligt engelsmannen om materialisationsseanser, vid vilka ansikten och händer, formade av ektoplasma, först framträder i relativt liten storlek för att därefter växa till allt större proportioner. Därefter sjun-

Fotnot:

Poltergeist (av tyska poltern = bullra; Geist = ande) eller ordagrant "bullrande" är ett begrepp som ursprungligen tillhör den spiritualistiska vokabulären. Poltergeist står som sammanfattande benämning för allt slags buller, som uppstår vid vissa övernaturliga manifestationer.

Ektoplasma: den eteriska, bomullsliknande substans som utgår ur mediets kropp vid materialisationsseanser och ur vilken formas kroppsdelar eller hela personligheter. /ÖÖ/

ker de materialiserade kroppsdelarna ihop ungefär på samma sätt som när luften släpps ut ur en ballong försedd med ett påmålats ansikte eller dylikt.

Vi försöker bortförklara det oförklarliga

Stickningar i hjässan och "surrningar" i händerna och på andra delar av kroppen kan förekomma vid övernaturliga manifestationer. (Sådant kan inträffa vid elektromagnetiska krafter som utgår från ett UFO. Man kan t.ex. göra jämförelser med en Testaspole - en s.k. testatransformator, som alstrar högfrekventa elektriska svängningar med en spänning som varierar mellan några tusen och hundratusentals volt och en strömstyrka på några milliamperer av.

Vi vet att sådana företeelser är fakta men sambandet med spiritualismen är tveksamt. Liknande saker sker också med UFOs men därvidlag tror vi att det förhåller sig på ett helt annat sätt - vi försöker alltid bortförklara det oförklarliga endast för att vi inte förstår rådande lagar och deras verkningar ... därför nöjer vi oss ofta med den slutsatsen, att det är fråga om något "övernaturligt", (när det i själva verket inte är på detta sätt). /red/

Mackay berör vidare poltergeist-fenomen i samband med UFOs. Här finns det så många paralleller, att det knappast kan vara fråga om tillfälligheternas spel, säger han.

Med anledning av de resultat han nått i sina forskningar anser Mackay, att det nu fordras ett seriöst studium av hela problemkomplexet.

Vid internationella astronomförbundets nyligen hållna kongress i Brighton framhöll bl.a. forskarna dr Derwent Mercer och dr Anthony Hewish som sin övertygelse att fommer av liv måste existera utanför jorden inom någon av de otaliga galaxerna i universum.

Dr Mercer gick t.o.m. så långt, att han vågade sia om framtida kommunikationer mellan oss och icke-jordiska väsen. Enligt honom har de icke-jordiska existenserna ingen avsikt att erövra jorden Snarare bör de vara i stånd att hjälpa oss att lösa många av livsgåtorna och bidra till hälsa och läkedom genom helande andlig kraft. Jag tror, sade han, att denna möjlighet är mycket stor.

(Scientific Approach to Cosmic Understanding No 71, dec 1971. Översättning Aase Wollesen/ÖÖ. Insänt av FUFOS, Danmark).

ÄNTLIGEN EN SERIÖS FORSKARES SYN PÅ UFO-FRÅGAN

AV FIL. MAG. OLLE ÖHMAN

Den världsberömda astronomen, professor J. Allen Hynek, som under drygt tjugo år var Amerikanska flygvapnets konsult i det s.k. Blå Boks-projektet, vilket definitivt skulle klargöra frågan om UFOs existens och ärende, lägger fram sin kritiska syn på behandlingen av hela problemet i boken "The UFO-Experience - a Scientific Inquiry". Boken har av det amerikanska förlaget välvilligt ställts till UFO-Informationens förfogande för anmälan. Den recenserar här ingående av tidningens medarbetare.

Professor Hynek är själv övertygad om UFOs existens och manar till allvarlig vetenskaplig inställning vid studiet av fenomenen. Författaren är numera ledare för Dearborn-observatoriet och Lindheimer astronomiska forskningscentrum i Evans-ton, Illinois.

Dr. J. Allen Hynek, författare till nyutkomna **The UFO-Experience — a Scientific Inquiry.**

"Han är sannolikt den utanför statsapparaten som känner till ämnet (UFO) bäst." (U.S. Air Force 1968 i häftet "Aids to identification of flying objects.")

Amerikanska flygvapnets stort upplagda undersökning av de "oidentifierade flygande föremålen" existens och beteende varade i tjugotvå år. 1969 upphörde verksamheten som resultat av Condon - rapportens rekommendationer. På grund av US Air Forces negativa förhandsinställning till frågorna utvanns egentligen ingenting av det omfattande arbetet, som gick under beteckningen Blå Boken. Fallen samlades i tusental, och pärmarnas oändliga rad rymmer den mängd material, som ännu väntar på att bearbetas och utforskas.

Under den tid arbetet varade, biträdde professor *Allen Hynek* flygvapnets kommitté som konsulterande expert i frågor rörande planeter, blinkande stjärnor och alla slags ljus, som kunde gallras bort i första undersökningsomgången.

I inte ringa grad påminner oss Hynek om en modern Gulliver på upptäcksfärd i främmande världar, och han yttrar själv om sina erfarenheter: "Jag känner mig som en resenär som återvänt från en lång resa genom utforskade, exotiska länder och som nu finner det angeläget att berätta för dem som fick stanna hemma om de besynnerliga seder och bruk som mötte i dessa märkliga trakter"

Resultatet av Hyneks berättariver har blivit en koncis och talangfull vetenskap

lig betraktelse med titeln "The UFO-Experience - a Scientific Inquiry." Den utgör förvisso inte någon lämplig hängmatteläsning - om man på allvar vill dra nytta av hans metodik - men är icke desto mindre utomordentligt givande för envar som intresserar sig för UFO-frågan och vill fördjupa sitt vetande. Man må sedan vara "Expert" eller nybörjare på området!

Vetenskapen intar hånfull attityd

Självfallet upptar relativt mycket av bokens utrymme kritik mot det redan nämnda Blå Boks-projektet. Hynek måste ibland ha känt sig i det närmaste vanmäktig inför den kompakta likgiltighet, som visades från undersökningshåll, från den officiellt tillsatta stab av myndighetspersoner, som skulle sköta den omfattande kontrollen av rapporterade UFO-fall. Lite bitterhet spårar man t.o.m. när han kallar sig själv för kommissionens "sprattelgubbe", men trots att han har möjlighet att låta yxan gå, är angreppen överraskande försiktiga. Detta ökar respekten för Hynek både som person och forskare. Det finns skäl att ta en man på allvar, som utan att söka strid så seriöst vänder sig till problemen och vet att rekomen-

dera en vetenskapligt hållbar metodik för kommande undersökningar.

Gång på gång pekar han på den vetenskapliga världens hånfulla inställning till UFO-problematiken, och man måste hålla honom räkning för att han nu vågar träda fram och rentav riskera sitt namn inom den konservativa värld av pedantiska lärde, som hellre fnyser åt det okända än att med frisk upptäckariver gå till angrepp mot problemen.

Spott och spe inför det okända

"Vetenskapen är bara en droppe, vår okunnighet ett hav", säger religionspsykologen William James. Det tycks inom det vetenskapliga lägret råda en allt annat än djärv nyfikenhet inför UFO-frågorna. Många forskare avfärdar det okända med spott och spe och intar en stridslust, negativ hållning.

Hynek finner att den lärda världen i UFO-saken väsentligen intar två ståndpunkter: 1) Man behandlar problemen med förakt och åtlöje och vägrar att överhuvud befatta sig med problemen.

2) Man anser UFOs vara ett rent psykologiskt fenomen framsprunget ur den enskilda individens eget psyke eller genom en grupps mentala aktivitet. Det är dessa förhandsinställningar författaren finner så farliga. Det finns, menar han, inom vetenskapen en tendens att motarbeta *nya empiriska observationer, som kräver nya förklaringsätt.*

Granska fallen kritiskt!

Den som inbillar sig att Hyneks bidrag till UFO-litteraturen är ännu en sensationsspackad katalog över ufologiska fenomen, kontaktberättelser och mer eller mindre sanna rapporter om landningar tar grundligt miste. Författaren är ute i annat ärende. Ett fåtal fall presenteras - de är i och för sig nog så intresseväckande - men har i hans bok sitt berättigande enbart av den orsaken, att Hynek vill ge en ordentlig bakgrund till sina diskussioner. Framför allt intresserar han sig för personerna bakom rapporterna. Dokumentation och kritisk utvärdering av fallen saknas alltför ofta, tycker författaren, som själv under tjugo år utfört hundratals intervjuer och lika många undersökningar av UFO-händelser. Värdet av hans bok ligger enligt min mening framför allt i den väg han anvisar: gå kritiskt fram vid granskningen av fallen men tillbakavisa inte UFO-problemen som nonsens.

Rapportörens karaktär och hälsa viktiga

Vi kan lämna definitioner och metodiska anvisningar därhän i detta sammanhang. Helt kort kan dock noteras, att de bör vara av stort värde för den enskilde UFO-forskaren eller för grupper, som över hela världen sysslar med studiet av UFOs.

Hynek har som nämnts åtskilligt att säga om *rapportören* bakom en UFO-observation. Han lägger vikt vid den berättande personens bakgrund och vill skaffa sig en grundlig kännedom om hans karaktär, psykiska hälsa och personliga egenskaper. (Det är lika viktigt att den intervjuade personen i sådana här sammanhang fungerar perfekt som det är att mätinstrumenten vid galaktiska observationer finjusteras. Hur skulle man eljest kunna tillmätta resultatet någon betydelse?).

Rapporter från ett enda vittne manar alltid till försiktighet, säger han - man kan i sådana situationer aldrig vara *nog* försiktig.

Forskaren skyggar för otroliga fenomen

Kruxet med UFO-rapporter är, att fullkomligt otroliga händelser berättas av såvitt man kan döma helt trovärdiga personer, ofta av flera sådana samtidigt. Detta kan vara ett beskt piller att svälja för vetenskapsmännen. Ansvarsmedvetna människor har faktiskt skildrat fenomen, som trotsar alla försök till vetenskaplig tolkning.

Problemet trasslar till sig ytterligare genom att UFO-rapporten ofta innehåller så få fakta. Forskaren skyggar inför uppgiften, ty han är i vår tid van vid att få en mängd data serverade maskinellt: diagram, tabeller, mätningar och instrumentavläsningar utgör råmaterialet. För den bortskämde vetenskapsmannen är det därför bekvämast och lättast att helt cyniskt avfärda UFO-rapporten som en berättelse om "flygande, skära elefanter."

För den inställningen har Hynek ingen förståelse!

Han arbetar själv efter exakta metoder och indelar de rapporterade fallen efter deras "säregenhetsgrad" och "sannolikhet." Vidare skiljer han mellan "nattobservationer" och "dagsljusskivor". Iakttagelserna klassas i "Närobservationer av första, andra och tredje graden", varvid tredje kategorin innefattar *varelser* som setts i eller omkring rymdfarkoster. Klassifikationen och tillvägagångssättet bör kunna visa vägen för envar, som vill hjälpa till att bringa reda i denna fenomenologiska värld.

Messianska kontaktpersoner drar löje över UFO

Med all respekt för Hyneks kapacitet är det likväl något förvånande, att han helt utesluter möjligheten av en parapsykologisk förklaring till några av delfenomenen i samband med "UFO-uppenbarelser." Det sannolika är väl, att han där känner sig på sank mark och föredrar att hålla sig inom av honom kända gränsdragningar. Han litar till vad sinnesorganen kan notera i vad vi uppfattar som verklighet.

Därför är hans misstro mot de s.k. kontaktpersonerna också förståelig. Hans aversion är djup och äkta, då han karaktäriserar kontaktmänniskan som en ofta labil personlighet, vilken ser sig själv som en utvald, messiansk budbärare med den särskilda missionen att till oss jordavarelser lämna budskap från bröderna i universum. Rapporterna från dessa kontaktpersoner innehåller, anser Hynek, oftast plattityder som "slut på alla krig", osv. De saknar alla trovärdighetens grund.

Just dessa kontakter har i Hyneks ögon på ett olyckligt sätt dragit löje över hela UFO-saken och hjälpt till att hålla bilden av "de små gröna männen" vid liv samt skapat den science-fiction-atmosfär som höljer UFO-problematiken i ett romantiskt dis.

Oerhörd likgiltighet inom Blå Boks-kommissionen

Blå Boks-kommissionens arbete avslutades som nämnts 1969. Det började som en långt utdragen gäspning och slutade i en suck av lättnad för den däri engagerade, ansvariga personalen. Hynek nämner särskilt major Quintanilla - en tid chef för Blå Boks-arbetet - som avskräckande exempel på likgiltighet inför ämnet. Här drar han sig visserligen inte för att mot sin vana rikta direkta anklagelser mot person Majoren, berättar författaren, begagnade sig av en ytterst enkel arbetsmetod: aldrig ta hänsyn till några bevis som stred mot hans egen uppfattning. Mindre än fem minuter långa telefonintervjuer räckte för att tillfredsställa Quintanillas nyfikenhet. Inga verkliga försök gjordes under hans eller någon annan projektledares chefskap att samla erforderliga fakta.

Hynek uppehåller sig ganska ingående vid hur han själv med hjälp av en kortfattad notis på en tidnings sista sida lyckades rekonstruera ett fall i detalj genom att följa upp händelsen. De ansvariga inom Blå Boks-projektet gjorde sig aldrig så mycket besvär. Därför är också pärnarna fulla av rubriken "Otillräcklig

information". Det borde enligt författaren i stället stått "Bristande uppföljning".

UFO klassades som Venus!

Som exempel på kommissionens bristande vetenskaplighet nämner Hynek *Dale Spaur* *fallet* av den 16 april 1966. Sheriffen Spaur och polismännen Neff och Panzanilla såg vid detta tillfälle en skiva "stor som ett hus" komma svävande över trädtopparna. Föremålet liknades av iakttagarna vid en glasstrut med den spetsiga ändan riktad nedåt. Quintanilla, som då var undersökningschef, fick rapport om iakttagelsen och lät efter rutinmässigt studium registrera den som en observation av Venus - detta trots att både Venus och föremålet iakttogs samtidigt.

-Jag har ägnat detta fall särskilt stort utrymme, säger Hynek, enär det är betecknande för min erfarenhet av Blå Boks-arbetet. Fall som dessa, vilka stod öppna för frågor, bar möjligheten till något "äkta nytt och empiriskt" men behandlades med ringa förståelse.

-Saken var särskilt besvärande för mig, fortsätter professorn. Det hade vid upprepade tillfällen slagits fast, att Blå Boks-projektet icke skulle avgöra sig för någon astronomisk tolkning av en observation utan att först rådgöra med mig. Denna regel kränktes emellertid många gånger. I detta fall stämplades iakttagelsen som "satellit och Venus" utan att jag rådfrågades.

Undersökarens nonchalans bröt ned Dale Spaur

Hur gick det med Spaur - den ansvarige rapportören? Här kastar Hynek en direkt anklagelse i ansiktet på major Quintanilla och säger:

-Till stor del på grund av att Blå Boks projektet under Quintanillas ledning vid denna händelse koncentrerade sig *enbart* på Dale Spaur, så att de övriga vittnena i stort sett uteslöts, fick allmänheten intrycket att Spaur var mannen som tappat koncepterna och råkat ut för en hejdundrande synvilla. Det är just vad Quintanillas intervju med Spaur vill antyda.

Följderna blev för Spaur vidkommande ödesdigra. Han utsattes för outhärdligt gyckel och våldsamt tryck från omgivningen till följd av ovederhäftiga och kritiskt hållna tidningsartiklar. Hans familjeliv spolierades, karriär och hälsa förstördes. Spaur bröt samman och måste lämna polismannabanan. Han lär nu arbeta som diversearbetare på någon ort i USA.

Condon-rapporten hastverk fylt av brister

Många före Hynek har kritiserat Condon-rapporten, vilken under dr E. Condons ledning tillkom som en fortsättning på Blå Boks-projektet och utgör resultatet av några års arbete utfört av en forskargrupp vid Coloradouniversitetet. Vad Hynek har att säga härvidlag skiljer sig i sak inte från vad som redan yttrats på annat håll. Mycket av vad författaren känner inför Condon och hans arbete sammanfattas i Condons definition av UFOs som något som "satte myror i huvudet på iakttagaren."

Rapporten är enligt Hynek ett hastverk, bristfälligt organiserad och med endast 90 fall studerade på 937 sidor. Kommittén hade ju ändå 12.000 flygvapenfall att tillgå jämte tusentals observationer samlade av de privata UFO-organisationerna APRO och NICAP.

Skulle alltså Condons undersökningsresultat kunna anses signifikativa för 25.000 rapporter? frågar Hynek med iskall ironi. Nej, Condon-rapporten förde lika litet som Blå Boks-arbetet någonstans. Dr Condon fann synbarligen UFOs ligga helt utanför vetenskapens räckvidd, ty även han tog till löje och skämt, där forskarnitet tröt.

"Flying Saucer Review" — ideal bland tidskrifter

Sedan dessa två amerikanska myndigheter stängt dörrarna för UFO, finns det inte längre någon officiell institution för UFO-forskning eller rapportering av iakttagelser. Iakttagelserna existerar emellertid runt omkring oss, varför Hynek rekommenderar världens UFO-intresserade att sluta sig samman. Han nämner tre tidskrifter för UFO-frågor, vilka i synnerlig grad vunnit hans aktning. Den engelska "Flying Saucer Review" anser han vara den allra förnämsta, men också fransmännens "Lumières dans la nuit" och "Phénomènes spatiaux" närmar sig problemen på ett fördomsfritt men ändå sakligt sätt. Bland de fåtal länder han räknar upp, vilka äger aktiva organisationer för UFO-studier finns också Sverige, där ju riksorganisationen UFO-Sverige, med säte i Motala, sedan flera år utför ett förtjänstfullt pionjärbete.

Kontakt över gränserna nödvändig

Vad som krävs av dessa frivilliga organisationer är systematiska, rigorösa stu-

dier av UFO-komplexet. Man bör komma fram till en internationellt enhetlig terminologi för beskrivning och utvärdering, och man bör ha klart för sig att nya empiriska observationer, som kräver andra förklaringsvägar, föreligger.

Forskningen rekommenderas av Hynek att söka avgränsa problemets egenheter. Statistiska metoder måste tillämpas i likhet med dr Jacques Vallées undersökning av hundra spanska fall korrelerade med 1.176 andra från olika delar av världen. Det gäller vidare att förbättra intervju tekniken, eftersom just utfrågningen utgör en så oerhört viktig detalj i arbetet.

Då det rör sig om ett globalt problem, är det vidare angeläget att grupperna inom de olika länderna söker kontakt med varandra. Eventuellt borde ett gemensamt internationellt tidskriftsorgan samt ett institut skapas för samordnade studier av UFO-fenomenen. Det krävs specialister för att belysa frågorna ur alla vinklar. Delproblemen är många och vart och ett av dem fordrar sin fackman. Databehandling av mängden av fakta är också absolut nödvändig för att man skall kunna finna det gemensamma mönstret i UFO-iakttagelserna.

En Baedeker för strövtåg i okända världar

Redan 1966 sammanträffade Hynek med FN-chefen U Thant och dryftade med honom internationella UFO-aspekter. U Thant ställde sig välvillig till tanken på ett FN-organ med uppgift att underlätta kommunikationen mellan forskare i olika länder. Frågan är väl, om inte tiden nu är inne för en sådan samordning på övernationell nivå!

Professor Hyneks bok är laddad, fängslande läsning från första till sista sidan. Många synpunkter kan givetvis läggas på innehållet — man kan ta fasta på det intressanta spelet bakom kulisserna och i all stillhet begrunda officiella kommittéers siesta-liknande däsighet inför fenomen, som kräver tankens engagemang och aktivitet. Man kan, om man så vill, i stället ägna bokens andra tema — hur man närmar sig och behandlar UFO-problemen på ett vetenskapligt sätt — ett grundligt studium. Däri ligger onekligen arbetets förnämsta pedagogiska värde.

UFO-forskaren är ofta en amatör på strövtåg i "främmande, exotiska länder". Försedd med denna Hyneks "handbok i ufo-logi" bör han i själva verket äga en Baedeker, som sakkunnigt och utan överdrifter hjälper honom att förstå mycket av vad som sker i det som synes ske.

I föregående avsnitt försökte Target Eriksson förklara att UFOs i själva verket är FOAs hemligaste vapen - reflexballongen. Tillkännagivandet skedde på en presskonferens där ett antal chefredaktörer var närvarande. Vi återfinner i det här avsnittet Target framför sin egen TV.

-Det här ska bli roligt. TV brukar alltid göra bort UFO entusiasterna...

1

-Det är orimligt och ologiskt att den svenska regeringen skulle förfoga över de UFO:s som dagligen inrapporteras över hela världen! Bland alla fenomen detta år är de s.k "Nyårsljusen" de mest omdiskuterade herr Eriksson lär ha förklarat dessa som REFLEXBALLONGER men vi måste se sanningen i

vitögat! Den aktuella natten hade VI besökare från rymden!

3

FLYING OBJECT AGENCY

-Välkomna till TV 2, ikväll har vi rymdexperten Erogen Smilijov med oss och han kan berätta att man i USA nu har börjat tvivla på den s.k Condor rapporten och att man inom regeringen tillkännager att UFO-grupperna ska få ett anslag på 5 miljoner dollar. Herr Smilijov är också här med anledning av FOA:s tillkännagivande till tidningarna om att UFO:s skulle vara REFLEXBALLONGER, om just den saken får han berätta själv, varför tror du INTE på REFLEXBALLONGER Erogen Smilijov?

2

-En anonym talesman för FOA har avslöjat att REFLEXBALLONGERNA används till information för pressen när FOA står inför en svårförklarlig observation! Han har vidare sagt att REFLEXBALLONGERNA inte ens kan lyfta från marken!

4

VÅR JORD MÅSTE HA MÅNGA DUBBLETTER

Rymdens utforskare är numera ganska övertygade om att jorden har många likar i universum. Det vore märkligt, menar man, om Tellus skulle vara den enda planeten med betingelser för liv. Noggranna och mycket tidsödande studier av så framstående vetenskapsmän som amerikanen van den Kamp stärker teorierna om möjligheter till liv utanför jorden.

Vi vet att runt den astronomiskt sett banala lilla stjärna som vi kallar för solen (av klass G) roterar nio planeter, av vilka en är jorden, där människan utvecklats. I vår galax Vintergatan beräknas antalet stjärnor till omkring 200 miljarder! I världsalltet är antalet galaxer oräkneliga. Vintergatan säges hysa tiotals miljarder stjärnor av solens typ, och det sannolika är att dessa liksom solen följs av ett hov av planeter. Det torde inte vara omöjligt att liv förekommer också på dessa planeter.

Vetenskapsmännen finner det egendomligt om det inte bland alla dessa miljarder stjärnor och planeter finns en "medelzon" med ett klimat som är tillräckligt gynnsamt för att luften skall kunna kondenseras i oceaner och med en temperatur som hindrar en alltför ymnig förekomst av väte. Det finns med andra ord stor sannolikhet för att det i jordens "grannskap" existerar tiotals miljarder stjärnor med liknande gynnsamma livsbetingelser som jorden.

Nutidens specialister på astronomins område - bland dem van den Kamp - menar att alla de stjärnor som finns närmast oss - utom möjligen en enda - i sin rotation följs av osynliga himlakroppar som i sin tur roterar runt stjärnorna. Astronomerna skyr ingen möda vid kameran. Under åren 1916-50 togs inte mindre än 2413 foton av stjärnan Barnard, och 609 nattliga observationer gjordes.

Den franske stjärnforskaren Cousteau säger att man i positionsastronomi sällan kan förvänta sig att få skörda frukterna av sitt arbete i sin livstid. Lönen för mödan kan alltså te sig ytterst ringa med tanke på det tidsödande koncentrationsarbete som fordras.

-Vi tackar Erogen Smilijov för nu är vår programtid slut, men vi återkommer nästa tisdag, samma tid samma kanal med vad som betecknas som den viktigaste frågan i världen näst efter Vietnamkriget, TV-2 önskar godnatt...

5

"FRÅN TARGET ERIKSSON FOA - HÖGSTA PRIORITET - Operationen med kodbeteckning REFLEXBALLONG har oimintetgjorts av TV-2 program, vidtag följande åtgärder: Sveriges Radios anställda ska interneras på mentalsjukhus, interneringen ska endast gälla de ansvariga för TV-programmet UFO-NYTT, vidare order följer för Erogen Smilijov..."

Forts.

6

Olle Ohman

SÖKAREN

är en tidning för livsåskådningsfrågor.

Den har i år innehållit bl.a. följande artiklar:

Meditation är själens medicin

Behöver vi Gudsbegreppet

Kan hästar tänka

Martin Buber

Är tro på reinkarnation något för moderna västerlänningar

Intervju med J. Allen Hynek

En klassisk historia om besatthet och konstnärskap

Klubb Kamelen - oas för sökare

Professor Ian Stevenson brevintervjuas

Världsreligionernas möte

Krishnadyrkare

Religionens Gud - eller vetenskapens

"Hinduism" i Walt Whitmans diktning

Yoga-Jonson rör om i den andliga grytan

Kvällen då tefaten inte kom

Några danska UFO-kontaktberättelser

Buddhistisk man i schartauansk bygd

Det indiska reptricket

Via psykedelika till sanningen

Vara vän med naturandarna

Bl.a. följande skribenter har i år medverkat i *SÖKAREN*:

Roland Adlerberth, Nils-Olof Jacobson, Birger Qvarnström,
Agne Windmark, Alf Ahlberg, Brita Rodosi, Willy Wegner,
Torbern Laurent.

Tidningen utkommer med 10 nr per år. Pren.pris: helår 29:-
halvår 15:25.

Gratis provex. kan rekvireras från *SÖKAREN*, Box 3063,
103 61 Stockholm 3. Tel. 08-69 60 27.

"TACK"

UFO-Sverige, C-gruppen, sänder
ett varmt tack till alla bidragsgivare
och hoppas på fortsatt stöd
från läsekretsen.

UFO-SVERIGES STÖDFOND

180 10 Enebyberg

Postgiro

23 90 52-4